

ת"פ 36744/07/20 - מדינת ישראל נגד עבדאללה אבו זכרי, עומאר טראבלין

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 36744-07-20 מדינת ישראל נ' אבו זכרי(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. עבדאללה אבו זכרי
2. עומאר טראבלין

הנאשמים

גזר דין לנאשם 1 בלבד

כתב האישום המתוקן ורקע

1. נגד הנאשמים 1 ו-2 הוגש, ביום 16.7.20, כתב אישום המחזיק חמישה אישומים, והמייחס להם עבירות רכוש, קשירת קשר לפשע ועבירות נוספות. בעקבות הליך מקדמי שהתנהל בפני כב' השופטת העמיתה לילי יונג-גפר, גובש הסדר טיעון, וביום 3.1.21 הורשעו הנאשמים, על-פי הודאתם, בעבירות המיוחסות להם בכתבי האישום המתוקנים שהוגשו בעניינם. לאחר מכן, עניינם של הנאשמים הושב לח"מ לשמיעת הטיעונים לעונש ולגזירת דינם.

2. בכתב האישום המתוקן מיום 3.1.21, הכולל ארבעה אישומים (האישום השלישי נמחק) יוחסו לנאשם 1 העבירות הבאות:

במסגרת האישום הראשון - כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952; התפרצות למקום מגורים או תפילה לבצע עבירה בצוותא, לפי סעיפים 406(ב) ו-29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; גניבת רכב בצוותא, לפי סעיפים 413 ו-29(א) לחוק העונשין; והחזקת כלי פריצה לרכב בצוותא, עבירה לפי סעיפים 413 ו-29(א) לחוק העונשין.

במסגרת האישום השני - כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל; התפרצות למקום מגורים או תפילה לבצע עבירה בצוותא, לפי סעיפים 406(ב) ו-29(א) לחוק העונשין, וגניבת רכב בצוותא, לפי סעיפים 413 ו-29(א) לחוק העונשין.

במסגרת האישום הרביעי - כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, והתפרצות למקום מגורים או תפילה לבצע עבירה, לפי סעיף 406(ב) לחוק.

במסגרת האישום החמישי - התפרצות למקום מגורים או תפילה לבצע עבירה, לפי סעיף 406(ב) לחוק; גניבה, לפי סעיף 384 לחוק, וכניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

3. **על-פי כתב האישום המתוקן**, במועדים הרלוונטיים היו הנאשמים חלק מחוליה אשר עסקה בהתפרצויות לבתים וגניבת כלי רכב, והעברתם לשטחי הרשות הפלשתינית. הנאשם 1 היה, במועד הרלוונטי, תושב השטחים, ולא היה ברשותו אישור שהייה כדין בתחומי ישראל, וכן לא החזיק ברישיון נהיגה כדין. עוד צוין כי במסגרת גזר-הדין בת"פ (נצ') 51686-06-16, נפסל הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה למשך 12 חודשים ממועד שחרורו ממאסר.

בהתאם לאישום הראשון, בין התאריכים 24.6.20 ל-25.6.20, תיאמו הנאשמים ביניהם באמצעות הטלפון, לבצע התפרצות וגניבת רכב מביתם של המתלוננים, בני הזוג משה, בבית שאן. בתאריך 25.6.20, בשעות הלילה, אסף הנאשם 2 את הנאשם 1 באמצעות רכבו, והסיע אותו לבית המתלוננים בידיעה כי הוא תושב השטחים ואין ברשותו אישור שהייה כדין. הנאשמים הגיעו לבית, ופרצו אליו באופן שפתחו את דלת הכניסה, שהייתה סגורה אך לא נעולה, נכנסו פנימה וגנבו בצוותא את מפתחות רכבם של המתלוננים, מסוג ניסאן, ונמלטו מדלת הכניסה. הנאשמים התניעו את הרכב, והנאשם 1 לקח את הרכב מבית שאן דרך כביש 90, ועד למחסום בזק, כשהוא פסול מנהיגה ומעולם לא הוציא רישיון נהיגה, וללא תעודת ביטוח בתוקף. הנאשם 2 ליווה את הנאשם 1 לאורך כל הדרך, ברכבו, והדריך אותו טלפונית, בכוונה להעביר את הרכב הגנוב לשטחים.

בהמשך, נעצר הנאשם 1 על-ידי כוח משטרה אשר המתין במחסום בזק, והקים במקום חסימה משטרתית באמצעות דוקרנים ואורות מהבהבים כחולים, ונמצא כשהוא מחזיק על גופו מברג שטוח ומגזרי מתחת בעלי לסתות חיתוך.

בהתאם לאישום השני, בין התאריכים 19.6.20 ל-20.6.20, קשרו הנאשמים קשר לבצע פשע, באופן שתיאמו להתפרץ לבית המתלוננים, הזוג עופר משמית, ולגנוב את רכבם. בתאריך 20.6.20, בשעות הלילה, אסף הנאשם 2 את הנאשם 1 באמצעות רכבו, והשניים הגיעו לבית המתלוננים. הנאשמים פרצו שלא כדין לבית, באופן שפתחו את דלת האלומיניום היוצאת לגינה, שהייתה סגורה אך לא נעולה, נכנסו לבית וגנבו מפתח רכב ורכוש נוסף שהיה בהישג יד. השניים נמלטו מן הבית דרך דלת הכניסה, כשהם משליכים בחצר הבית חפצים שהיו עבורם חסרי ערך. השניים התניעו את הרכב, והנאשם 1 לקח את הרכב הגנוב ונסע עמו משמית, דרך כביש 57, לשטחים. נאשם 2 ליווה את הנאשם 1 לאורך כל הדרך, כשהוא "פותח ציר" לפניו ומדריך אותו טלפונית, עד להעברת הרכב לשטחים.

בהתאם לאישום הרביעי, בתאריך 12.3.20, בשעה 3:46, התפרץ הנאשם לביתה של המתלוננת, ליאם אביטן, בבית שאן, בו התגוררה עם בני משפחתה, באופן שנכנס דרך השער אל חצר הבית, הניח

כיסא מתחת לחלון המטבח, עלה על הכיסא ונכנס אל תוך הבית דרך חלון שהיה פתוח בחלקו. בעקבות רעש שבקע כתוצאה ממעשי הנאשם, התעוררה המתלוננת, ניגשה למטבח והבחינה בנאשם מתפרץ אל תוך הבית דרך החלון. בתגובה, צעקה המתלוננת והנאשם נמלט מהמקום.

בהתאם לאישום החמישי, בתאריך 12.3.20, סמוך לשעה 1:00, התפרץ הנאשם לבית משפחת שביט בבית שאן, באופן שפתח את דלת המחסן שהייתה סגורה, אך לא נעולה, ונכנס פנימה. הנאשם גנב מפתחות רכב, ארנק המכיל תעודת זהות, כרטיסי אשראי ו-400 ₪ במזומן, ונמלט מהבית.

3. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשם 1 הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, הורשע בהן, והצדדים טענו לעונש באופן פתוח.

בישיבת הטיעונים לעונש מיום 9.9.21, הודיעו הצדדים כי הסכימו **ששלושה מאסרים מותנים התלויים ועומדים נגד הנאשם יופעלו בחופף זה לזה**, והמאשימה תעתור לכך שהם ירוצו במצטבר לעונש המאסר שיוטל על הנאשם בתיק זה.

4. יצוין, כי דינו של הנאשם 2 הוכרע אף הוא, ביום 3.1.21, לפני מותב הגישור, בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן נפרד, והוא הופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו. עניינו קבוע לטיעונים לעונש ולקבלת תסקיר שירות המבחן, בפניי, ליום 18.11.21.

טיעוני הצדדים לעונש

5. **ביום 9.9.21** טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב, והשלימה אותם בעל-פה, ואילו ב"כ הנאשם טען בפניי בעל-פה.

6. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחמי ענישה הולמים נפרדים בעניינו של נאשם 1, ביחס לכל אחד מן האישומים. האחד, מתייחס לאישומים 1 ו-2, שם עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 28 ל-36 חודשי מאסר בפועל, והשני מתייחס לאישומים 4 ו-5, לגביהם עתרה המאשימה למתחם הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל המצוי ברף הגבוה של מתחמי הענישה להם טענה, תוך הפעלת מאסרים מותנים והתחייבויות תלויים ועומדים נגדו, בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שיוטל עליו בתיק זה, ובצירוף מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס כספי כבד ופיצוי לנפגעי העבירה.

ב"כ המאשימה טענה כי מעשי הנאשם פגעו בערכים מוגנים של הגנה על רכושם של אזרחי המדינה ותושביה, זכות הקניין שלהם, השמירה על ביטחונם האישי ועל שלום הציבור. עוד פגעו מעשי הנאשם, שנכנס לישראל

שלא כדין, בזכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, משיקולים ביטחוניים, חברתיים, כלכליים ואף בריאותיים, בתקופה זו נוכח מגפת הקורונה. נטען, כי הנאשם פגע בערכים המוגנים פגיעה משמעותית, לאחר ששלח את ידו ברכושם של המתלוננים, קשר קשר לפשע עם הנאשם 2, וכי מעשיו גרמו לנזקים ישירים למתלוננים אך גם לנזקים עקיפים לכלל הציבור. הכניסה הלא מורשית לישראל פוגעת בביטחון הציבור, ויוצרת סיכון פלילי וביטחוני. עוד נטען כי הנאשם פעל בתחכום ובתעוזה, ומעשיו העמידו בסיכון את המתלוננים, שכן עלולה הייתה להתפתח סיטואציה אלימה, במקרה שהמתלוננים היו בביתם בעת הפריצה.

בהשלמת הטיעון צוין כי רכב אחד מתוך שני הרכבים שנגנבו הושב לבעליו (המתלוננים באישום הראשון), ואילו הרכב השני, השייך למתלוננים באישום השני, לא אותר עד היום.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי הנאשם 1 הנו עבריין רכוש רצידיביסט, שעונשים שהוטלו עליו בעבר לא הרתיעו אותו מלשוב ולהיכנס לישראל למטרת ביצוע עבירות רכוש נוספות. כן העבירות דנן בוצעו, כאשר עונש מאסר מותנה תלוי ועומד נגד הנאשם 1. יש לזקוף לזכות הנאשם 1 את הודאתו וחיסכון זמן שיפוטי.

7. טיעוני ב"כ הנאשם 1

ב"כ הנאשם 1 טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, עד לתקופת מאסר שארכה כאורך תקופת מעצרו של הנאשם, מיום 25.6.20 וביקש מבית-המשפט להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, תוך הפעלת המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגדו, בחופף זה לזה, ובחופף לעונש המאסר שיוטל עליו בגזר-הדין. כי אכן הנאשם חטא בביצוען של עבירות חמורות, אך חומרת העבירה אינה שיקול יחידי במסגרת שיקולי הענישה. כתב האישום המתוקן כולל תיקון משמעותי ומהותי, הן לגבי העובדות והן לגבי הוראות החיקוק. הנאשם הורשע בביצוע עבירות רכוש וכניסה לישראל שלא כדין, במסגרת ארבעה אירועים. בחלק מהמקרים נכנס הנאשם דרך דלת הבית שהייתה פתוחה, נטל מפתחות ונסע עם הרכב הגנוב, מבלי לגרום לכל נזק, ומבלי להיזקק להרס ולאלימות. העבירות המנויות באישומים הרביעי והחמישי בוצעו בתוך פרק זמן קצר ובסמיכות. אחד מכלי הרכב הגנובים הושב לבעליו. לפיכך, נטען, כי חומרת המעשים בנסיבות אלה, נמוכה, והפגיעה בערכים המוגנים מצוין ברף נמוך של חומרה. נטען, כי הפסיקה לעונש אליה הפנתה המאשימה עוסקת במקרים חמורים יותר מן המקרה דנן.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות נטען כי הנאשם יליד 1977, במקור תושב עזה, הותיר את משפחתו בעזה ועבר בשנת 2000 להתגורר בקלקיליה, על מנת להתפרנס. הנאשם נישא ולו שני ילדים קטנים, ומשפחתו מצויה במשבר כלכלי ומשפחתי, עד לחרפת רעב. משום שמדובר בתושב השטחים אין אפשרות להעניק לו מענה טיפולי במסגרת שירות המבחן, ולעמוד על סיבותיו לבצע עבירות רכוש, ויש לזקוף זאת לזכותו ולא לחובתו. לנאשם שתי הרשעות קודמות בתחום הרכוש. הנאשם הודה במעשים לאחר תיקון משמעותי בכתב האישום, נטל אחריות, חסך מזמנו של בית המשפט ואת הצורך לשמוע עדי תביעה רבים. נטען כי הפעלת המאסרים המותנים במצטבר תהווה הכבדה בלתי סבירה על הנאשם.

8. דברי הנאשם

הנאשם מסר כי הוא וילדיו סובלים ממצוקה כלכלית, וכי הוא מתנצל ומתחרט על מעשיו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

9. עבירות הרכוש בכלל ועבירת ההתפרצות בפרט, הן עבירות חמורות שפוגעת בקניינו ורכושו של הפרט. בנוסף, עבירת ההתפרצות טומנת בחובה פוטנציאל של הסלמה להתפתחות אלימה במפגש שבין הבעלים לפורץ או עם עוברי אורח תמימים שעלולים לעבור במקום. לפיכך פוגעת עבירת ההתפרצות גם בשלום הציבור ובביטחונו. עבירות אלה מותירות את הנפגעים מהן בתחושת חוסר אונים וחילול הפרטיות כתוצאה מאבדן רכושם והחדירה למרחב הפרטי שלהם. הן מותירות אחריהן נזקים שאינם במישור הרכושי בלבד, כסבל וטרחה, ועלויות מיגון וביטוח. לעניין זה, יפים הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 244/10 **מיור נ' מדינת ישראל** (25.1.10):

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם..."

10. הנאשם ביצע את העבירות כשהוא שוהה בישראל שלא כדין, ומבלי שיש בידו אישור או היתר לשהייה בה. חוק הכניסה לישראל מגן על ערכים מרכזיים שעניינם שלום הציבור ובטחונו. עבירות בניגוד להוראותיו של חוק זה טומנות בחובן סיכון פוטנציאלי גבוה לביצוע מעשי טרור ופיגועים, לאלימות ולביצוע עבירות פליליות. בנוסף מגן החוק על ערכים נוספים שהינם ריבונותה של מדינת ישראל והסדר החברתי שבהסדרת כניסתם ושהותם של זרים לתחומי המדינה. סדר זה חיוני לביטחון הציבור ולשלומם, וכן ליציבות חברתית וכלכלית. ראו בדבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן בעניין, ברע"פ 3677/13 **מוחמד אלהרוש נגד מדינת ישראל** (8.12.14):

"מושכלות ראשוניים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין ... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה"

כתב האישום ציין מפורשות כי מדובר בכנופיה מאורגנת, אשר שני הנאשמים הנן חלק מחבריה, שעיסוקה בעבירות רכוש. קיימת חומרה מיוחדת בתחכומה של ההתארגנות העבריינית, בתכנון שהביא את הנאשמים להגיע לאזור צפון הארץ למטרה מתוכננת היטב לבצע עבירות רכוש. לא מדובר

בעבריינות מזדמנת או אופורטוניסטית, כי אם בעבריינות שיטתית וזדונית. הפגיעה בערכים המוגנים, בעבירת הרכוש והן בעבירת השב"ח, הנה פגיעה ברמה גבוהה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

11. כתב האישום כולל ארבעה אישומים נפרדים, בהם מתואר כיצד ביצע הנאשם עבירות רכוש כלפי מתלוננים שונים באזור הצפון.

באישומים הראשון והשני, התפרץ הנאשם 1 יחד עם הנאשם 2, לבתים בבית שאן ובשמשי, נטל מתוך הבתים את מפתחות כלי הרכב, וגנב את הרכב במטרה להעבירו לשטחים.

שני המקרים בוצעו בהפרש של מספר ימים בלבד בחודש יוני 2020.

סמוך לאחר ביצוע העבירות המנויות באישום הראשון נעצר הנאשם 1 במחסום משטרה, והרכב נתפס והושב לבעליו.

הרכב המצוין באישום השני לא אותר.

באישומים השלישי והרביעי, התפרץ הנאשם 1 יחד עם אחר, לשני בתים בבית שאן, במטרה לגנוב מתוכם רכוש, באותו הלילה, בחודש מרץ 2020. הנאשם נטל מן הבית הראשון אליו התפרץ מפתחות רכב, ארנק, כרטיסי אשראי וכסף מזומן. בהגיעו לבית השני, סוכלה הגניבה לאחר שהנאשם נתפס תוך כדי המעשה על-ידי בעלת הבית, ונמלט מהמקום.

מדובר בצבר עבירות רכוש הפוגע ברכושם של המתלוננים, בביטחונם האישי, בזכות הקניין שלהם ובשלוות נפשם. לעבירות רכוש, כאמור, אף קיימות השלכות נרחבות על כלל הציבור. המעשים בוצעו תוך חבירה לאחרים, בתכנון, בשיטתיות, בתחכום ותוך הצטיידות בכלים, תוך ביצוע עבירות נוספות - ככניסה לישראל שלא כדין, נסיבות מחמירות אשר תובאנה בחשבון בקביעת מתחם העונש ההולם.

12. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע שני מתחמי ענישה הולמים נפרדים, האחד מתייחס לאישומים הראשון והשני, והשני מתייחס לאישומים הרביעי והחמישי. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכלל העבירות.

המדובר באירועים המתקיימת ביניהם "זיקה עניינית", מבחינת הערכים הנפגעים, זהות המבצע, מאפייני הביצוע, סמיכות הזמנים, והעובדה כי ההתפרצויות בוצעו כחלק מאותה התכנית העבריינית ומאותו המניע - וניתן לקבוע בעניינם מתחם עונש הולם אחד, במסגרתו יובא מכלול המעשים בחשבון, בהתאם להלכות שנקבעו בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14), שם צוין כי המונח "אירוע אחד" רחב דיו כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן, כללו מעשים שונים, ביחס לקורבנות שונים ובמקומות שונים, הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת.

אמנם, היקף הנזק שונה בין המקרים, שכן באישומים הרביעי והחמישי לא נגנבו כלי רכב, ואף באחד המקרים אף לא נגנב כל רכוש, אולם ריבוי הנסיבות והמאפיינים הייחודיים לכל מקרה, יובאו בחשבון בקביעת המתחם. לפיכך, אקבע מתחם עונש הולם אחד לכלל עבירות כתב האישום המתוקן.

הרקע לביצוע המעשים הנו מצבה הכלכלי הקשה של משפחת הנאשם, בהתאם לדבריו בטיעון לעונש.

13. מדיניות הענישה הנוהגת

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של התפרצות וגניבת רכב, מעלה ענישה במנעד רחב כפי שיפורט להלן, החל ממאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות על נאשמים נעדרי עבר פלילי או כאלה שעברו או עוברים הליך שיקומי, ועד מאסרים ממושכים מאחורי סורג ובריח לנאשמים בעלי עבר פלילי.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי הדין הבאים, לעניין מדיניות הענישה הנוהגת:

א. רע"פ 10085/17 **אלעד נ' מדינת ישראל** (8.5.18) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, התפרצות למקום מגורים, גניבה, היזק לרכוש במזיד, גניבת רכב, חבלה במזיד ברכב, וגניבה מרכב, בשני אישומים. נגזרו עליו **32 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסרים מותנים, פיצויים וקנס**. ערעור שהגיש לבית-המשפט המחוזי על הרשעתו ועונשו, נדחה, בין היתר בהתייחס לעברו הפלילי. בקשת רשות הערעור נדחתה אף היא.

ב. ע"פ (חי') 36024-05-20 **עומר דקה נ' מדינת ישראל** (18.6.20) - המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, התפרצות למקום מגורים, גניבת רכב בצוותא, נהיגה ללא ביטוח וללא רישיון נהיגה, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בגזר-הדין נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 14 ל-25 חודשי מאסר בפועל, והוטלו על המערער **14 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופסילת רישיון**. הערעור, הן על הכרעת הדין והן על גזר-הדין, נדחה, תוך קביעה כי העונש אינו חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים והמצדיקה התערבות ערכאת הערעור. עוד ציין בית-המשפט המחוזי כי: **"עבירות הרכוש ובעיקר עבירות גניבת רכב, הפכו למכת מדינה שפגיעתן בציבור, ברכושו, בביטחונו האישי והכלכלי הינה קשה"**

ג. רע"פ 3565/20 **צביקה לביא נ' מדינת ישראל** (14.6.20) - המבקש הורשע, לפי

הודאתו, בעבירות של התפרצות למקום מגורים, סיוע להתפרצות, גניבה בצוותא, החזקת מכשירי פריצה בצוותא וקשירת קשר לפשע, לאחר שפרץ, בין היתר, לדירתה של קשישה, וכן לדירה נוספת ממנה גנב רכוש בעל ערך רגשי וכספי רב. כן הודה בכתב אישום נוסף המייחס לו עבירה של קבלת נכס שהושג בעוון, לאחר שקיבל לידיו טלפון סלולרי שנגנב מרכב שנפרץ יום קודם לכן. לנוכח מדיניות הענישה הנוהגת, קבע בית-המשפט שלושה מתחמי ענישה שונים: לעבירת ההתפרצות למקום מגורים, בין 12 ל-24 חודשי מאסר; לעבירת הסיוע להתפרצות למקום מגורים, בין 6 ל-12 חודשי מאסר, ולעבירה של קבלת נכס בעוון, בין מספר חודשי מאסר על-תנאי, קנס או של"צ ועד 7 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב, בין היתר, בעברו הפלילי המכביד של המבקש, נגזרו על המבקש **14 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר על-תנאי בן 5 חודשים, בחופף, מאסרים מותנים, פיצויים, קנס והתחייבות**. ערעורו לבית-המשפט המחוזי, על חומרת העונש, נדחה בדעת רוב.

בקשת רשות הערעור שהגיש המבקש לבית-המשפט העליון נדחתה. צוין, כי לא ניתן למעט מחומרת מעשי המבקש, שביצע עבירות רכוש שעה שהיה תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה. צוינה הפגיעה בביטחונם, פרטיותם וקניינם של אזרחים בגיל מתקדם, תוך חדירה ל"ביתם-מבצרם" ומתוך תאוות בצע, וכי מאמצי השיקום של הנאשם אינם פוטרים כליל מריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריא, שהוטל בתחתית המתחם ותוך חפיפת עונש המאסר המותנה שהופעל.

ד. עפ"ג (חי') 13435-09-20 **אלחג' נ' מדינת ישראל** (10.12.20) - המערער, הורשע, לפי הודאתו, בעבירות של פריצה, גניבה, קשירת קשר וגניבת רכב. בית-משפט קמא קבע מתחם עונש הולם לכל עבירה של גניבת רכב, הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר, והטיל עליו **27 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס בסך 20,000 ₪**. לזכות המערער צוינו מאמצי שיקום אותם ערך בשנתיים האחרונות, ומצב כלכלי קשה, ולחובתו צוין עבר פלילי מכביד הכולל מספר מאסרים ממושכים אותם ריצה בעבר. ערעורו נדחה תוך קביעה כי העבירות שביצע מחייבות ענישה משמעותית, והעדר חריגה קיצונית מרמת ענישה ראויה ומקובלת.

ה. ע"פ (נצ') 60074-12-19 **בן נעים נ' מדינת ישראל** (15.3.20, לא פורסם) - המערער התפרץ, יחד עם אחר, לשני בתים, גנב מתוכם רכוש וכרטיסי אשראי בהם עשה שימוש. הוא הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות התפרצות, גניבה, קשירת קשר לפשע, הונאה בכרטיס חיוב וגניבת כרטיס חיוב, קבלת נכסים שהושגו בעוון ושיבוש מהלכי משפט. הוטלו עליו **40 חודשי מאסר בפועל, הופעלו שני עונשי מאסר מותנים, חלקם בחופף וחלקם במצטבר כך שסה"כ ירצה 52 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס ופיצויים. כן חולטו רכב וקטנוע ששימשו לביצוע העבירות**. בית-המשפט המחוזי דחה את ערעורו, הן ביחס להרשעה והן ביחס לעונש.

14. **ב"כ הנאשם הפנה לפסקי-הדין הבאים, לעניין מדיניות הענישה הנוהגת:**

א. ת"פ (ק"ש) 31767-10-13, 56871-06-16 **מדינת ישראל נ' עימד** (21.11.19) - גזר-דין מאת הח"מ, שם הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בשני כתבי אישום שאוחדו, בעבירות של סחיטה באיומים, היזק לרכוש במזיד ופריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, לאחר שסחט את המתלונן כי ישלם כספים המגיעים לדעתו לאביו, וכן התפרץ למתחם גני ילדים, גנב מתוכם רכוש, ונתפס בשעת מעשה. דובר בנאשם לקוי ראייה ולקוי שמיעה, המתפקד ברמה גבולית. בתסקירו נקבע כי חרף נזקקות גבוהה לשילוב במסגרת חוץ-ביתית שיקומית, שתסייע להפחתת הסיכון הגבוה במצבו, אין בעניינו המלצה טיפולית. ביחס לאירוע הפריצה נקבע מתחם הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר בפועל, והוטלו ששה חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נוספים.

נסיבות אותו מקרה פחותות בחומרתן, באופן משמעותי, מאשר בעניין דנן, הן בהיבט של מאפייני מבצע העבירות, לו נסיבות אישיות חריגות ביותר, והן בהיבט של נסיבות ביצוע, ולא ניתן ללמוד ממנו גזירה שווה לעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של גניבת רכב והתפרצות לבתי מגורים.

ב. ת"פ (נצ') 9166-01-18 **מדינת ישראל נ' אברג'ל** (10.7.19), אף הוא גזר-דין מאת הח"מ - הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, הורשע, לפי הודאתו, בעבירות של התפרצות למקום מגורים, כניסה למקום מגורים, הונאה בכרטיס חיוב, גניבה והסגת גבול. העבירות יוחסו בגין מספר אירועי התפרצות לבית מגורים, ולחוות סוסים בה התנדב וממנה הורחק על רקע התנהגות בלתי הולמת. אחד מן האישומים בוצע בהיותו קטין בן 17, והיתר בהיותו בן 18 וחודש. סכומי הכסף שנגנבו נמוכים, יחסית. חרף נזקקות טיפולית גבוהה עקב התמכרות לקנאביס, ניתן בעניינו תסקיר נעדר המלצה טיפולית. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר בעבודות שירות ברף העליון ועד ל-16 חודשי מאסר בפועל. הוטלו עליו 7 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים.

גם נסיבות מקרה זה שונות בתכלית מנסיבות העניין דנן, הן בהיבט העושה והן בהיבט מיהות המעשים, ולפיכך לא יכולות לשמש סמן למדיניות ענישה נהוגת בעבירות הנדונות. יצוין כי המאשימה הגישה ערעור על קולת העונש, וכי ערעור זה נדחה בסופו של דבר, בנימוקים של סטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום, ולאחר שהוגש תסקיר חיובי לגבי אותו נאשם.

15. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, ניתן לעיין גם בפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 4830/20 **סויסה נ' מדינת ישראל** (28.7.20) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של התפרצות לבניין, ניסיון התפרצות, היזק לרכוש והתפרצות לבית מגורים - לאחר שהתפרץ לשלושה משרדים בבניין המשרדים, גנב מחשב נייד וזרע אי סדר, וכן התפרץ לדירה וגנב את חסכונות המתלוננת ותכשיטים שונים. בגין ההתפרצות למשרדים, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל-32 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. **בגין ההתפרצות לבית מגורים**

נקבע מתחם עונש הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים ובהם פיצוי לקרבן העבירה. לחובת המבקש עמד עבר פלילי מכביד, והוטלו עליו 4 שנות מאסר בפועל, הופעל עונש מאסר על-תנאי בן 6 חודשים, במצטבר, והוטלו מאסר על-תנאי ופיצוי למתלוננים. ערעור ובקשת רשות ערעור שהוגשו - נדחו.

ב. רע"פ 7658/18 **זוהר נ' מדינת ישראל** (1.11.18) - המבקש הורשע בעבירות של פריצה למקום מגורים וגניבה, לאחר שפרץ לדירת שכנו, בשעה שהלה היה מאושפז בבית החולים, נטל מתוך הדירה רכוש והעבירו לדירתו. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ובין 22 חודשי מאסר בפועל, והוטלו - בחריגה משיקולי שיקום - 5 חודשי מאסר על-תנאי, 3,000 ₪ פיצוי למתלונן, צו מבחן וצו של"צ. המדינה ערערה על קולת העונש, ובית-המשפט המחוזי קיבל את הערעור, והטיל על המבקש **9 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, בנמקו כי העונש שהוטל על המבקש חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנהוגה, ובהתייחסו לעברו הפלילי של המבקש ולניצול ידיעתו בדבר עובדת אשפוזו של שכנו. בית-המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהגיש, בקבעו כי: **"בעבירת ההתפרצות יש חומרה יתירה לנוכח הפגיעה בפרטיותו ובערעור ביטחונו האישי של קורבן העבירה, ולא אחת עמד בית משפט זה על החומרה שבעבירה זו ועל ההלימה העונשית הראויה לנוכח כך."**

ג. רע"פ 10899/08 **אבו עישה נ' מדינת ישראל** (29.12.08) - המבקשים הורשעו בעבירות של גניבת רכב וכניסה לישראל, והמבקש 1 בנוסף בעבירה של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, שימוש במסמך מזויף ועבירה נוספת של כניסה לישראל שלא כחוק. בית-המשפט השלום הטיל על המבקש 1, 16 חודשי מאסר בפועל, ועל המבקש 2, שנת מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים. בית-המשפט המחוזי בירושלים קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והעמיד את עונשו של נאשם 1, על **32 חודשי מאסר בפועל, ואת עונשו של המבקש 2, על 24 חודשי מאסר בפועל**. בקשת רשות הערעור שהגישו נדחתה, ונקבע כי אין מקום להתערב בעונשם, בין היתר, בהתחשב בצורך בענישה מרתיעה בכל הקשור לעבירות של גניבת רכב.

ד. רע"פ 1774/20 **אלפקיר נ' פרקליטות המדינה** (11.3.20) - בגין 3 עבירות של סיוע להתפרצות למקום מגורים, ו-3 עבירות של גניבה בצוותא, אותן ביצע המבקש שסייע לאחרים בכך שתצפת ואבטח התפרצויות לשלוש דירות באותו הלילה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר, והוטלו, בהתחשב בעברו הפלילי, 10 חודשי מאסר בפועל, הופעל בחופף ובמצטבר עונש מאסר מותנה כך שירצה סה"כ 11 חודשי מאסר בפועל, והוטל מאסר על-תנאי. בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של המבקש, והעמיד את עונשו על **8 חודשי מאסר בפועל, הכוללים את הפעלת התנאי בחופף ובמצטבר**, וזאת בהתחשב בהליך טיפולי אותו עבר בתקופת הדיון. בקשת רשות הערעור שהגיש לבית המשפט העליון - נדחתה.

16. לאור האמור לעיל, ובנסיבותיו של המקרה שפניי, המייחס עבירות רכוש בארבעה בתי מגורים, תוך שהייה בישראל ללא רשות, בשעות הלילה, בתכנון מראש ותוך התארגנות בחוליה, אך ללא נסיבות מחמירות של היזק במזיד לרכוש לשם ההתפרצות, **אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם, לכלל העבירות המנויות בכתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 1, נע בין 32 לבין 52 חודשי מאסר בפועל.**

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

17. הנאשם 1, בן 43, תושב קלקיליה ואב לשני ילדים.

הנאשם הודה במעשים במסגרת הסדר טיעון שהושג לאחר הליך גישור פלילי, נטל אחריות למעשיו וחסך זמן ציבורי.

הנאשם דיווח שמשפחתו מצויה במצב כלכלי קשה.

הנאשם שוהה במעצר מיום 25.6.20.

לנאשם עבר פלילי הכולל שלוש הרשעות קודמות (אחת מהן התיישנה), בעבירות על חוק הכניסה לישראל, ובעבירות רכוש, בגין הוטלו עליו בגזר-דין משנת 2017, 42 חודשי מאסר בפועל ועונשי מאסר מותנים. את העבירות דנן ביצע הנאשם שעה שתלויים ועומדים נגדו שלושה עונשי מאסר מותנים בעבירות רכוש וכניסה לישראל שלא כחוק.

גזר-הדין בת"פ (נצ') 51686-06-16 (מיום 11.7.17) הוגש לעיוני, וממנו עולה כי הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, התפרצות בצוותא, גניבה בצוותא, גניבת רכב בצוותא, התחזות ושימוש במסמך מזויף, ושהייה בלתי חוקית. בגזר-הדין הוטלו עליו עונשי המאסר על-תנאי הבאים:

12 חודשי מאסר על-תנאי, למשך שלוש שנים - בעבירות רכוש מסוג פשע;

6 חודשי מאסר על-תנאי, למשך שלוש שנים - בעבירות רכוש מסוג עוון או עבירה של התחזות לאחר;

3 חודשי מאסר על-תנאי, למשך שלוש שנים - בעבירות של שהייה בישראל שלא כחוק.

כן הוטלה על הנאשם התחייבות בסך 5,000 ₪, למשך שלוש שנים בעבירת רכוש או עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

בהתאם להסכמות הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, שלושת עונשי המאסר על-תנאי יופעלו **בחופף** זה לזה, כשהמאשימה ביקשה לצבור את 12 חודשי המאסר להפעלה, לעונש המאסר אשר יוטל עליו בתיק זה, ואילו ב"כ הנאשם ביקש לחפוף אותם במלואם לעונש המאסר הנוכחי.

18. בנסיבות אלה, ומשלא הוכחו בפניי קיומם של שיקולי שיקום המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי, ראוי לגזור על הנאשם תקופת מאסר משמעותית מאחורי סורג ובריח, ההולמת את חומרת העבירות מחד, ומאידך את נסיבותיו של הנאשם, אשר באופן חוזר שב ומבצע עבירות רכוש וכניסה שלא כחוק לישראל, ואף קיומם של עונשי מאסר מותנים משמעותיים לא הרתיע אותו מלשוב ולבצע. הפעלת המאסר המותנים תעשה בחופף זה לזה, ואולם במצטבר לענישה הנוכחית, וזאת על פי שורת הדין, וכדי לבטא נכונה את הגינוי למעשים ואת הצורך בהרחקתו של הנאשם למאסר בפועל לשם הגנה בפועל לציבור מפניו.

סוף דבר

19. לאור האמור לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 36 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 25.6.20 ועד היום.
- ב. אני מורה על הפעלת עונשי המאסר על-תנאי שהוטלו על הנאשם בת"פ (נצ') 51686-06-16 (מיום 11.7.17), בני 6, 12, ו-3 חודשים, בחופף זה וזה ובמצטבר לעונש שהוטל.

סה"כ ירצה הנאשם 48 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר.

- ג. 9 חודשי מאסר על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת רכוש מסוג פשע.
- ד. 6 חודשי מאסר על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת רכוש מסוג עוון, או עבירה על חוק הכניסה לישראל.
- ה. אני מורה על הפעלת ההתחייבות שהוטלה על הנאשם בת"פ (נצ') 51686-06-16 (מיום 11.7.17), בסך 5,000 ₪.

סכום ההתחייבות ישולם בתוך 90 ימים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' חשוון תשפ"ב, 11 אוקטובר 2021, בנוכחות הצדדים.